



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto pacomio confessore. Cap[itulum]. clxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

omni eruptione in unum permansit. Vos autē uti vltius calorem sentiret: mugire et ambulare cepit. Ad quod miraculum multi cōuersi sunt. Nouissime hō subente iuliano capite cesus est. Eius corpus ab episcopo felicio in ciuitate montis sepultum est pridie idus maij.

De scō pacomio abbate. Cap. clxxi.

Dacomius abbas vir doctrine et apostolice vite egypti cenobiorum fundator fuit. Hic apud thebasidem mira sanctitate conspicuus: in specu diu latitans ab angelo monitus ad fundatōnem monasteriorum accessit: regulā quoque eis aptam āgelo dicente cōposuit: ipsamque et traditiones deo vnuēdi eiusdem concessit. In horū aliquo monasterio: nōm aliquando septem milia monachorum erāt.

Sed maximus et precipuum in quo erat pacomius habebatur. In quo mille quingenti monachi deo seruientes debebant: diuersisq; ministris propriis manibus laborabant. Indeque vitium sibi et pauperibus acquirebant. Apparuit ei die quodā diabolus in specie elegantis femine: ut ipsum de carnis tēratione pulsaret. Sed ab illo cognitus diuina virtute compulsus est multa vitia sibi edicere ad tentationes euitandas. Indeque ab eo signo crucis effugatus. Quic etiā christus spinis coronatus apparuit. Multiplicationes cenobiorum et monachorum egypti: et inde eorūdem desolationes. ppter hominum peccata predicēs. Quiescit autē in christo sanctus pater anno nono archadij et honorij imperatorū: etatis hō sue centesimodecimo: ut ait Sigibertus pridie idus maij. Die sancti preter regulam quā angelo sibi dicente cōscripta: ut dictum est. Ad collegas ppositure sue diuersas multarum virtutum scripsit epistolas: videlicet ad abbatem cornellium vnam. Ad abbatem syrum vnam. Ad omnium monachorum prepositos: ut in vnum cōuenientes paschalem diem celebrarent vnam. Similiter ut ad diem remissionis que mense augusto agitur eadem congregentur vnam. Item ad fratres qui foris monasterium operari missi fuerant vnam. Dec gemmas diuis de illustribus viris.

De scō pacomio confessore. Cap. clxxii.

Dacomius monachus in scyrhi fuit. Ad quē venit heracles graui carnis tēratione pulsatus. Qui ab eodem iam septuagenario audiuit quod p annos duos decem huiusmodi tentationē nunquam deprimere potuerat: vnde quasi desperatus se nudus fere deuorandū prolecerat: sed illesus dimissus ad cellam redierat. Cui diabolus apparuit in specie puelle pulcherrime super genua viri sancti procumbens. Quam ut ipse manu in facie per-

cussit confestim euanuit: sed biennio sibi fetosus in manu permansit. Inde aspīdem verēditis apposuit: ut se mordere: et sic tērationem fugaret: sed illesus permansens a serpente a domino confortatus est. Et sic in sancto proposito perseuerauit. Hec heracles. Quiescit in domino pridie idus maij.

De scō theodoro abbate. Cap. clxxiii.

Theodorus pacomij abbas successor insignis sanctitate et doctrina spectabilis in libro de collationibus patrum a cassiano edito multum commēdatur: qui post ipsum eius successorē monasteria sua in summo perfectissimo apice strenue gubernauit. De concordia et vnitare: et de permanendo in proposito cordis et studij exhortatorias et elegantes ad alia monasteria plures epistolas scripsit: et miraculis clarus in domino quiescit. Hec Gemadius libro de viris illustribus.

De scō rosensi abbate. Cap. clxxiiii.

Rosensis monachus pacomij et theodori abbas collega vir morum perfectione conspicuus: et in scripturis diuinis ad plenū eruditus fuit. Qui librum edidit totius discipline monastice eruditionis constructum: librum quoque alium totius plene testamenti veteris et noui iuxta necessitatē monasticā compendiosis dissertationibus exponentem quem testamenti vice prope excessus sui finem fratribus obtulit. Et sanctitate pollens in pace obdormiuit. Hec gemadius vbi supra.

Explicit liber quartus.

Prologus quinti libri.

Quintus liber presentis catalogi continet passiones ac gesta sanctorum: quorum festiuitates eueniunt infra tempus: in quo ecclesia representat diuini verbi et ipsius ecclesie matrimonialem

consumationē: et qua subsecuras nouimur in gemis liberorum procreatione et propagatione: quod tempus fuit a die penthecostes: et durabit vsque ad seculi finē. Et ipsius tempus representat ecclesia a festo penthecostes vsque ad aduentum. In quo quidem tempore primo ipsum matrimonium consumat: videlicet a premisso penthecostes festo